

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER
Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 5 maj 2008

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

Zmiana wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów 1

Projekt Ustawy o dostępie do informacji i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko 1

Działkowcy zwolnieni z ponoszenia opłat za wodę 2

Zmiany w recyklingu sprzętu RTV i AGD 3

■ Porady prawne

Sankcje karne za kodeksowe przestępstwa przeciw środowisku 6

Inwestycje ograniczające emisję lotnych związków organicznych 7

■ Temat numeru

Na kiedy szykować projekty środowiskowe w regionach? 9

■ Finanse

Dalszy ciąg problemów z ocenami oddziaływania 12

Pomoc dla przedsiębiorstw na zakup nowych środków transportu, które spełniają wymogi surowsze niż normy wspólnotowe, lub które przyczyniają się do podniesienia poziomu ochrony środowiska w przypadku braku norm wspólnotowych 14

■ Pytania i odpowiedzi 15

§ Aktualności

Zmiana wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów

Na stronie Ministerstwa pojawił się projekt Rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów.

Rozporządzenie to będzie miało na celu dostosowanie poprzedniego Rozporządzenia z dnia 8 czerwca 2005 r. do znowelizowanych przepi-

sów Ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Zmiany dotyczą uzupełnienia wzoru do obliczania opłaty za brak sieci, poprzez wprowadzenie liczby dni w danym roku, w którym nastąpiło procentowe określone pokrycie kraju siecią, a także uzupełnienie formularza do składania sprawozdań o wysokości należnej opłaty za brak sieci. ■

Redakcja

§ Aktualności

Projekt Ustawy o dostępie do informacji i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Na stronach Ministerstwa Środowiska pojawił się projekt ustawy o dostępie do informacji i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Większość zmian przewidywanych w projekcie ustawy dotyczy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. W kwestii planowanych przedsięwzięć projekt rozsze-

Szanowni Państwo!

Przekazuję w Państwa ręce majowy numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie

środowiska”.

Ministerstwo Środowiska przedstawiło projekt nowelizacji ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Nowelizacja przewiduje zmiany w zasadach finansowania recyklingu sprzętu RTV i AGD, w tym zmiany w opłatach

produkcyjnych. Zmiany w zabezpieczeniach finansowych dotyczą zarówno daty uiszczenia zabezpieczenia jak również jego przeznaczenia. Proponowany termin wnoszenia takiego zabezpieczenia to koniec czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Polecam także temat numeru, w którym autor przedstawił zagadnienie harmonogramów ogłaszania konkursów w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych. Terminy, w których można składać projekty środowiskowe są różne. W niektórych województwach

konkursy już ogłoszono, a w niektórych te pierwsze już są zakończone.

Wierzę, że informacje zawarte w tych artykułach, jak również w pozostałych tekstach spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Agnieszka Szewczyk

Agnieszka Szewczyk
Redaktor odpowiedzialny
e-mail: szewczyk@dashofer.pl

rza etap postępowania w sprawie oceny oddziaływania na późniejszy etap procesu inwestycyjnego. Oznacza to, że kwestie ochrony środowiska będą w pełni uwzględniane na etapie poprzedzającym realizację danego przedsięwzięcia. Pozwoli to na właściwe zastosowanie rozwiązań projektowych i technicznych, które mają na celu ochronę środowiska.

Projekt ustawy obejmuje także zakres przedmiotowej procedury nowych rodzajów dokumentów. Będzie to dotyczyć dokumentów planistycznych a także sektorowych postanowień, których realizacja może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Spowoduje to wzmocnienie kwestii ochrony środowiska już na etapie planowania, a co się z tym

wiąże wpłynie na poprawę stanu środowiska. ■

Redakcja

§ Aktualności

Działkowcy zwolnieni z ponoszenia opłat za wodę

Ogrody działkowe nie mają obowiązku uiszczania opłat za wodę i wysyłania informacji o tym marszałkowi województwa. 28 kwietnia 2008 r. taka interpretacja została przedstawiona przez Ministerstwo Środowiska.

Wynika ona przede wszystkim z art. 16 Ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. Nr 169, poz. 1419, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600) („Ustawa”). Zgodnie z jego treścią Polski Związek Działkowców z tytułu prowadzenia działalności statutowej, a jego członkowie z tytułu użytkowania działek w rodzinnych ogrodach działkowych, zwolnieni są od podatków i opłat (administracyjnych, skarbowych), z tym że z podatku od nieruchomości i podatku rolnego na zasadach określonych w odrębnych ustawach. Zgodnie z powyższą interpretacją Ministerstwa Środowiska, zwolnienie Polskiego Związku Działkowców (PZD) wynika z tytułu prowadzenia działalności statutowej, a działkowców – z używania działek w rodzinnych ogrodach działkowych. Uznano, iż nie jest to też sprzeczne z Prawem ochrony środowiska, ponieważ ustawa ta nie powoduje eliminacji tego przywileju.

Skutki

Zwolnienie z opłat za korzystanie ze środowiska powoduje, że ogrody

działkowe nie tylko nie muszą uiszczać opłat za wodę, ale również nie są zobowiązane składać dwa razy do roku sprawozdań (zwanymi wykazami) w tym zakresie. Uznano, że formularze sprawozdań zawierają wyłącznie informacje potrzebne do ustalenia wysokości opłaty oraz ustaloną przez podmiot wysokość opłaty, w związku z tym składanie ich jest bezprzedmiotowe.

Działkowcy nie są również narażeni na płaćenie tzw. opłat podwyższonych, uiszczanych np. za brak aktualnego pozwolenia wodnoprawnego.

Wyrok Sądu w Białymstoku

Zasada zwolnienia działkowców z opłat za wodę wynika również z wyroku Sądu w Białymstoku (sygn. II SA/Bk 637/07).

Wyrok został wydany po tym, jak w 2007 r. jeden z ogrodów działkowych na Podlasiu otrzymał decyzję o nałożeniu opłaty za pobór wody przez kilka ostatnich lat. Marszałek województwa uznał bowiem, że Polski Związek Działkowców (PZD) miał obowiązek uiszczać opłaty za pobór wód podziemnych.

PZD oraz działkowcy uznali jednak, że nałożenie na nich opłat za korzystanie ze środowiska nie jest prawidłowe. Dlatego odwołali się od decyzji marszałka. Wskazali, że

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

Michał Kuliński, prawnik. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPIA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Pracuje nad doktoratem w Instytucie Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest pracownikiem firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

art. 16 Ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych oraz podobne przepisy z 1981 r. zwalniają związek z podatków i opłat (w tym administracyjnych i skarbowych) w zakresie prowadzenia działalności statutowej, a taką jest użytkowanie działek. Wskazywali, że zwolnienia przysługują nie tylko PZD, ale również poszczególnym działkowcom, ponieważ prowadzenie upraw ogrodniczych nie jest również możliwe bez poboru wody. Działkowcy wskazywali, że art. 273 Prawa ochrony śro-

dowiska dotyczący opłat za korzystanie ze środowiska przypomina artykuł dotyczący nakładania podatków, a z tych art. 16 Ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych zwalnia działkowców.

Sąd w Białymstoku zaliczył opłaty za korzystanie ze środowiska do nietypowych, swoistych podatków stanowiących przychód funduszy celowych. Uznał, że opłata za pobór wód jest zarówno publicznoprawnym, jaki i nieodpłatnym, przymu-

sowym i bezzwrotnym świadczeniem pieniężnym. Prawo ochrony środowiska (obowiązujące od 2001 r.) nie wyeliminowało przewidzianego wcześniej zwolnienia podmiotowego dla PZD i indywidualnych dla działkowców, a także że zwolnienie to zostało przedłużone przez przepisy działkowe z 2005 r. Dlatego – zgodnie z wyrokiem sądu – ogródki działkowe i działkowicze są zwolnieni z opłat za korzystanie ze środowiska i nie są zobowiązani uiszczać opłat za pobór wód. ■

Paulina Grabowska

§ Aktualności

Zmiany w recyklingu sprzętu RTV i AGD

14 kwietnia 2008 r. Ministerstwo Środowiska przedstawiło projekt nowelizacji Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. Nr 180, poz. 1495 ze zm.). Nowelizacja przewiduje istotne zmiany w zasadach finansowania recyklingu sprzętu RTV i AGD, w tym zmiany w opłatach produktowych.

Celem ustawy jest przede wszystkim pełna transpozycja dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz wypełnienia zapisów Krajowego planu gospodarki odpadami 2010.

Projekt ten wychodzi naprzeciw zgłaszanym postulatami producentów urządzeń RTV i AGD.

✓ WAŻNE!

W przypadku dużych urządzeń gospodarstwa domowego, klient będzie mógł zobaczyć, jaką część ceny stanowią koszty późniejszego recyklingu. Będą też surowe kary dla nieuczciwych przedsiębiorców. Ponadto sklepy mają sprzedawać towar pochodzący tylko od producentów i importerów zarejestrowanych w Generalnym Inspektoracie Ochrony Środowiska.

Zgodnie z projektem skupy złomu będą mogły przyjąć np. lodówkę czy pralkę (dziś tego nie mogą robić). Jednak demontażem ma się zająć odpowiednio przygotowany do tego zakład przetwarzania. Ponadto zbierającymi mają być także przedsiębiorcy zajmujący się serwisem urządzeń. Będą przyjmować stary sprzęt w sytuacji, gdy jego naprawa stanie się niemożliwa lub zbyt kosztowna. Konsument w takim przypadku nie będzie się już martwić o to, gdzie oddać np. stary telewizor.

Leasingodawca będzie wprowadzającym sprzęt

Projekt rozszerza definicję „wprowadzającego sprzęt”. Z obecnej definicji wynika, że wprowadzającym sprzęt jest przedsiębiorca, który produkuje i sprzedaje pod własnym oznaczeniem sprzęt, a więc nie jest wprowadzającym sprzęt przedsiębiorca, który produkuje i nie sprzedaje sprzętu, a na przykład wprowadza wyprodukowany przez siebie sprzęt do obrotu w drodze leasingu.

Umowa leasingu nie jest umową sprzedaży, a więc w tym przypadku nie zostają spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy za wprowadzającego sprzęt. Dystrybucja sprzętu z wykorzystaniem umowy leasingu

nie jest rzadkością w obrocie handlowym, dlatego dokonano korekty definicji wprowadzającego sprzęt w taki sposób, że wprowadzającym sprzęt będzie ten przedsiębiorca, który „wprowadza sprzęt do obrotu”, a więc zgodnie z nową definicją zamieszczoną w projekcie ustawy odpłatnie albo nieodpłatnie udostępnienia sprzęt, po raz pierwszy na terytorium kraju, w celu używania lub dystrybucji.

Punkty serwisowe i punkty skupu złomu zobowiązane do zbierania sprzętu

Zmieniona została również definicja zbierającego zużyty sprzęt poprzez dodanie punktów serwisowych i punktów skupu złomu. Zdecydowano się na rozszerzenie listy podmiotów zobowiązanych do zbierania zużytego sprzętu o miejsca, w których naturalnie pojawia się zużyty sprzęt. W punktach serwisowych zużyty sprzęt będzie powstawał w przypadku, gdy oddawane przez użytkownika urządzenie do naprawy, z różnych względów, nie będzie mogło zostać naprawione.

Natomiast punkty skupu złomu zostały włączone do grupy podmiotów zobowiązanych do zbierania

zużytego sprzętu ze względu na istniejące obserwacje i szacunki, z których wynika, że obecnie są głównym miejscem, do którego zużyty sprzęt, w szczególności wielkogabarytowy sprzęt gospodarstwa domowego, trafia.

Obowiązek edukacji ekologicznej

Ze względu na fakt, że do chwili obecnej organizacje odzysku nie poświęcają większej uwagi obowiązkowi prowadzenia edukacji ekologicznej, nowelizacja zakłada, że organizacja odzysku jest zobowiązana przeznaczać na cele edukacji ekologicznej 2% swoich przychodów, które muszą być udokumentowane. Początkowo miało to być 10%, ale po protestach organizacji stawkę zmniejszono do 2%.

Obowiązek poinformowania GIOŚ

Wszyscy wprowadzający sprzęt, którzy podpisali umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, będą musieli przekazać kopię takiej umowy do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ). Obecnie taki obowiązek mają tylko wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jednak niektórzy wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych również podpisują umowy z organizacjami odzysku, aby przekazać im obowiązki, dlatego też w takim przypadku powinni przekazać kopię umowy do GIOŚ.

Zmiany w zabezpieczeniach finansowych

Zmiany dokonane w rozdziale 3. ustawy, stanowiącym o zabezpieczeniach finansowych, dotyczą zarówno daty uiszczania zabezpieczenia, jak i przeznaczenia zabezpieczenia finansowego. W dotychczas

obowiązującej ustawie nie był wskazany termin wnoszenia zabezpieczenia i powodowało to wiele problemów, w szczególności z uzyskiwaniem przez wprowadzających sprzęt ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej. Obecnie zaproponowano termin wnoszenia takiego zabezpieczenia do końca czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Ponadto zmiany określają sposób rozliczenia zabezpieczenia finansowego. Proponuje się, aby w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, przeznaczać wpłacane zabezpieczenie finansowe na pokrycie opłaty produktowej.

Brak obowiązku informowania o masie sprzętu

W zmianach do art. 22 ustawy określono obowiązek przekazywania użytkownikom informacji o masie wprowadzanego sprzętu. Był to przepis wykraczający poza przepisy dyrektywy i stwarzał problemy w realizacji.

Natomiast art. 23 zmieniono w taki sposób, żeby wprowadzający sprzęt był odpowiedzialny za umieszczenie na sprzęcie oznakowania umożliwiającego identyfikację jego producenta. Ponadto określono, że symbol przekreślonego pojemnika na odpady oznacza, że dany sprzęt został wprowadzony po 13 sierpnia 2005 r.

Jeden termin sprawozdania do GIOŚ

Nowelizacja ma na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorców, dlatego dla wszystkich rodzajów sprawozdań określono jeden termin składania sprawozdań do GIOŚ i zmniejszono ich liczbę z czterech do dwóch w ciągu roku

– do 30 lipca za okres od stycznia do czerwca i do 30 stycznia od lipca do grudnia.

Kara za brak rejestracji w GIOŚ

Zwiększono również karę dla wprowadzającego sprzęt, który nie rejestruje się w rejestrze prowadzonym przez GIOŚ do 5 000 000 zł, ze względu na fakt, że kara w wysokości 500 000 zł w niektórych przypadkach jest dużo niższa niż nakłady finansowe, które wprowadzający sprzęt musi zainwestować w budowę systemu gospodarowania zużyтым sprzętem. Przeniesiono również z kar grzywny do kar pieniężnych przypadki, w których wprowadzający sprzęt nie organizuje i nie finansuje odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Brak informacji o punktach zbiórki

Nowelizacja zwalnia sprzedawców detalicznych i hurtowych, z obowiązku przekazywania informacji wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta o prowadzonej działalności. Dlatego gminy nie będą musiały podawać informacji, gdzie znajdują się punkty zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zmianę tę wprowadzono, wychodząc z założenia, że mieszkańcy znają okoliczne miejsca sprzedaży i taka informacja nie jest niezbędna.

Mniej biurokracji

W przepisach określających obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania dokonano jednej ważnej zmiany, dotyczącej sposobu wydawania zaświadczenia o zużyтым sprzęcie dla wprowadzającego sprzęt. Zaświadczenia te dotychczas były wydawane co kwartał, obecnie pro-

ponuje się wydawanie zaświadczeń raz na pół roku, gdyż taki okres rozliczeniowy obowiązuje wszystkie podmioty wpisane do rejestru.

Roczny poziom zbierania sprzętu

Bardzo istotne w praktyce znaczenie będzie miała zmiana proponowana w art. 27 ustawy. Nowe brzmienie wprowadza upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia określającego obligatoryjne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu.

Obowiązek odbioru sprzętu przez zakład naprawczy

Dodano również art. 42a, który określa przypadki, w których punkty serwisowe są zobowiązane odebrać od użytkownika zużyty sprzęt. Taka sytuacja miałaby miejsce w momencie, gdy koszt naprawy przekraczałby wartość nowego urządzenia lub gdy naprawa sprzętu byłaby niemożliwa ze względów technicznych.

Nieodpłatne przyjmowania sprzętu

Ze względu na fakt, że do zbierania zużytego sprzętu zostali zobowiązani prowadzący punkty skupu złomu, a w praktyce płacą one osobom przynoszącym odpady, zmieniono art. 37 pkt 2 ustawy w taki sposób, że zbierający zużyty sprzęt są zobowiązani do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych. Poprzednie brzmienie przepisu nie pozwalało wyłącznie na nieodpłatne przyjmowanie zużytego sprzętu.

Ponadto określono w art. 44, że prowadzący zakład przetwarzania, który podpisał umowę z organizacją odzysku, ma obowiązek przyjmując nieodpłatnie zużyty sprzęt pocho-

dzący z gospodarstw domowych. Zmiany te wynikły z faktu, że zbierający zużyty sprzęt mieli obowiązek nieodpłatnego odbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od użytkowników, a jednocześnie zakłady przetwarzania miały możliwość pobierania opłaty za przyjmowane odpady. W takiej sytuacji zbierający zużyty sprzęt ponosili koszty, nie mając żadnych dochodów.

Zmiany w opłacie produktowej

W rozdziale 10., odnoszącym się do opłat produktowych, zmiany polegają głównie na dodaniu opłat produktowych za nieosiągnięcie poziomu zbierania oraz określenia, w jaki sposób rozlicza się wprowadzającego sprzęt, który dokonał wcześniej wpłaty zabezpieczenia finansowego, która jest niższa niż należna opłata produktowa. Zmiany te wynikają z wprowadzenia obowiązkowych poziomów zbierania i przeznaczenia środków z zabezpieczeń finansowych na opłatę produktową.

Degresywny system opłat

Ponadto, aby zminimalizować skutki finansowe dla wprowadzających sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wynikające z określenia obligatoryjnych poziomów zbierania, wprowadzono w art. 65 ust. 3 regresywny system opłat produktowych.

✓ WAŻNE!

Określono, że w 2009 r., czyli pierwszym roku obowiązywania poziomów zbierania, w przypadku osiągnięcia do 25% wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt będzie zobowiązany wpłacić 100% należnej opłaty produktowej.

Jeżeli wprowadzający sprzęt osiągnie od 25% do 35% wyznaczonego poziomu zbierania, wówczas będzie zobowiązany do wpłacenia 75%

należnej opłaty produktowej. Natomiast w przypadku osiągnięcia powyżej 35% wyznaczonego poziomu zbierania będzie zobowiązany wpłacić jedynie 10% należnej opłaty produktowej. W latach następnych prognozy poziomu zbierania, od którego będzie obowiązek wpłacania pełnej, należnej opłaty produktowej, będą rosły aż do roku 2012.

Uszczelnienie systemu kar

Zmiany proponowane w rozdziale 11. uzupełniają luki w dotychczas obowiązującej ustawie i dają podstawy Inspekcji Ochrony Środowiska do wyznaczania kar za często występujące naruszenia prawa.

W art. 70 zdecydowano się podnieść karę grzywny za prowadzenie demon-tażu poza zakładami przetwarzania, ponieważ w ustawie określa wymagania, jakie zakład przetwarzania musi spełniać, i zwykle nakłady, które przedsiębiorca musi ponieść na dostosowanie prowadzonego zakładu są dużo wyższe niż dotychczasowe kary grzywny za naruszenie tych przepisów. Dlatego podniesiono minimalną karę grzywny na 2000 zł, a maksymalną na 100 000 zł.

Z tego względu w art. 72 odnoszącym się do kar grzywny dla wprowadzających sprzęt dodano sankcje za brak prowadzenia dodatkowej ewidencji oraz brak przekazywania wykazu zakładów przetwarzania, z którymi wprowadzający sprzęt ma podpisaną umowę. W art. 75 wyznaczono nowe sankcje za brak przekazywania zebranego zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania i brak przekazywania informacji o prowadzonej działalności do wójta, burmistrza bądź prezydenta miasta. Dla czynów tych przewidziano karę grzywny, gdyż nie stanowią poważnego wykroczenia. ■

Michał Kuliński

 Porady prawne

Sankcje karne za kodeksowe przestępstwa przeciw środowisku

Kilku uwag wymagają sankcje karne za kodeksowe przestępstwa przeciwko środowisku. Analiza systemu sankcji pozwala wyróżnić pięć typów kar za przestępstwa przeciwko środowisku.

Rozpoczynając od najłagodniejszych są to:

- 1) **wyłącznie grzywna albo kara ograniczenia wolności**; takie sankcje przewidziane są za:
 - nieumyślne spowodowanie istotnej szkody w wyniku niszczenia lub uszkodzenia roślin lub zwierząt (art. 181 § 5 k.k.),
 - nieumyślne niedopełnienie obowiązków w odniesieniu do urządzeń ochronnych (art. 186 § 3 k.k.),
 - nieumyślne spowodowanie istotnej szkody w wyniku niszczenia lub uszkodzenia chronionych terenów i obiektów (art. 187 § 2 k.k.);
- 2) **grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2**; takie sankcje przewidziane są za:
 - umyślne spowodowanie istotnej szkody w wyniku niszczenia lub uszkodzenia roślin lub zwierząt na terenie chronionym (art. 181 § 2 k.k.),
 - umyślne spowodowanie istotnej szkody w wyniku niszczenia lub uszkodzenia roślin lub zwierząt objętych ochroną gatunkową (art. 181 § 3 k.k.),
 - nieumyślne spowodowanie zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach (art. 181 § 4 k.k.),
 - nieumyślne groźne zanieczyszczenie (art. 182 § 2 k.k.),
 - nieumyślne groźne naruszenie przepisów o postępowaniu z odpadami (art. 183 § 4 k.k.),

- nieumyślne groźne naruszenie przepisów o postępowaniu z materiałami jądrowymi (art. 184 § 3 k.k.),
 - umyślne neutrzymanie we właściwym stanie urządzeń ochronnych (art. 186 § 1 k.k.),
 - umyślne dopuszczenie do eksploatacji obiektów bez urządzeń ochronnych (art. 186 § 2 k.k.),
 - umyślne spowodowanie istotnej szkody w wyniku niszczenia lub uszkodzenia chronionych terenów i obiektów (art. 187 § 1 k.k.),
 - bezprawne budownictwo i prowadzenie działalności gospodarczej na terenie chronionym (art. 188 k.k.);
- 3) **kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5** przewidziana za:
 - umyślne spowodowanie zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach (art. 181 § 1 k.k.),
 - umyślne groźne zanieczyszczenie (art. 182 § 1 k.k.),
 - umyślne groźne naruszenie przepisów o postępowaniu z odpadami (art. 183 § 1 i 3 k.k.),
 - umyślne sprowadzenie odpadów z zagranicy (art. 183 § 2 i 3 k.k.),
 - umyślne groźne naruszenie przepisów o postępowaniu z materiałami jądrowymi (art. 184 § 1 i 2 k.k.);
 - 4) **kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8** przewidziana za przestępstwa umyślne z art. 182-184 k.k. kwalifikowane przez nieumyślne następstwo w postaci zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach (art. 185 § 1 k.k.);

- 5) **kara pozbawienia wolności od lat 2 do 12** przewidziana za przestępstwa umyślne z art. 182-184 k.k. kwalifikowane przez nieumyślne następstwo w postaci śmierci człowieka lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wielu osób (art. 185 § 2 k.k.).

Syntetyczne spojrzenie na wskazany schemat prowadzi do kilku spostrzeżeń. Trzy przestępstwa nieumyślne zagrożone są tylko karą bez pozbawienia wolności (grupa 1). Najczęściej spotykaną sankcją jest sankcja alternatywna: grzywna, ograniczenie wolności, pozbawienie wolności do lat 2 (grupa 2).

W tych dwóch grupach rozmiar groźących kar pozwala na warunkowe umorzenie postępowania w razie zaistnienia przesłanek z art. 66 k.k., tj. jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Jeśli chodzi o przestępstwa zagrożone alternatywnie grzywną, ograniczeniem wolności albo pozbawieniem wolności do lat 2 (grupa 2), to obowiązuje zasada z art. 58 § 1 k.k. – sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

W trzech następnych grupach nie ma już kar wolnościowych, ale jeśli

chodzi o grupę 3, to istotne znaczenie ma art. 58 § 3 k.k., według którego jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny.

Kary surowsze niż 5 lat pozbawienia wolności (grupy 4 i 5) są przewidziane tylko za najpoważniejsze przestępstwa kwalifikowane przez następstwa.

Ponieważ zgodnie z art. 69 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary jest możliwe, jeżeli została wymierzona kara pozbawienia wolności w wysokości nieprzekra-

czającej 2 lat kara ograniczenia wolności lub grzywna, zatem wykonanie każdej kary za przestępstwo przeciwko środowisku z rozdziału XXII k.k. może być warunkowo zawieszona w razie zaistnienia przesłanek z art. 69 k.k., tj. jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenie powrotowi do przestępstwa; oceniając ową wystarczalność sąd zobowiązany jest brać pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary istnieje nawet w razie skazania za najpo-

ważniejsze przestępstwo z art. 185 § 2 k.k., ale tylko wtedy, gdy sąd wymierza najniższą dopuszczalną według tego przepisu karę, tj. 2 lata pozbawienia wolności.

Podsumowując można ocenić, że sankcje za kodeksowe przestępstwa przeciwko środowisku nie są zbyt surowe. Niemniej jednak w zdecydowanej większości wypadków (poza grupą 1 z wyżej wyróżnionych) sąd, jeśli trzeba, może sięgnąć do kary pozbawienia wolności także bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ta duża elastyczność kodeksu w założeniu pozwala sądom na prowadzenie racjonalnej polityki karania. ■

Redakcja

Porady prawne

Inwestycje ograniczające emisję lotnych związków organicznych

15 kwietnia 2008 r. weszło w życie Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia, będące inwestycjami służącymi ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 62, poz. 392) – dalej Rozporządzenie.

Wnioski złożone wcześniej

Wnioski o udzielenie pomocy złożone i nierozpatrzone przed 15 kwietnia 2008 r., czyli przed dniem wejścia w życie nowego Rozporządzenia, będą rozpatrywane zgodnie z przepisami tego nowego Rozporządzenia. Takie rozwiązanie ma istotne znaczenie praktyczne, ponieważ z dniem 31 maja 2007 r. wygasło Rozporządzenie z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące ograniczeniu emisji lotnych związków

organicznych. Na podstawie tego rozporządzenia przedsiębiorcy występowali dotychczas o udzielenie wsparcia ze środków funduszy. Przepis przejściowy ułatwi przedsiębiorcom, którzy jeszcze przed wdrożeniem aktualnego programu pomocowego złożyli wnioski o udzielenie pomocy publicznej na inwestycje w ochronie środowiska, uzyskanie wsparcia finansowego bez konieczności ponownego składania wniosku, co znacznie przedłużyłoby procedurę uzyskania pomocy.

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 405 Ustawy – Prawo ochrony środowiska i ma obowiązywać do dnia 31 grudnia 2012 r.

Inwestycje, które mogą być dofinansowane

Rozporządzenie określa rodzaje inwestycji, jakie mogą być wspierane w ramach programu pomocowego.

Pomoc może być udzielana w szczególności na następujące rodzaje inwestycji:

- 1) przebudowa zbiorników i instalacji do magazynowania oraz dystrybucji surowców i produktów naftowych;
- 2) hermetyzacja urządzeń i instalacji do magazynowania oraz dystrybucji surowców i produktów naftowych;
- 3) przebudowa stacji benzynowych w celu ograniczenia emisji węglowodorów do środowiska;
- 4) przebudowa instalacji lub zmiana technologii, prowadząca do ograniczenia lub wyeliminowania emisji lotnych związków organicznych.

Pomoc może być udzielana, jeżeli stanowi uzupełnienie środków własnych. Za środki własne uznaje się środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach udzielonego mu wsparcia ze środków publicznych.

Formy pomocy

Pomoc może być udzielana w formie:

- 1) dotacji lub
- 2) pożyczek preferencyjnych, lub
- 3) preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 4) dopłat do oprocentowania preferencyjnych pożyczek lub preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 5) częściowych umorzeń pożyczek preferencyjnych lub preferencyjnych kredytów bankowych.

Koszty, które mogą być finansowane

Do kosztów inwestycji, które mogą być finansowane na podstawie Rozporządzenia, zalicza się koszty związane z inwestycją, poniesione bezpośrednio na:

- 1) prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne, projekty budowlane, raport oddziaływania na środowisko oraz inwentaryzację powykonawczą;
- 2) nabycie gruntu i przygotowanie terenu budowy;
- 3) nabycie lub wykonanie budowli i budynków;
- 4) nabycie maszyn i urządzeń, wraz z kosztami transportu, załadunku i wyładunku;
- 5) roboty budowlane oraz związane z instalacją i uruchomieniem urządzeń oraz całego obiektu;
- 6) obiekty i infrastrukturę związane z inwestycją, w tym zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, ciepło, gaz oraz przyłączenie do systemu odprowadzania ścieków, ogrodzenie, oświetlenie, zagospodarowanie terenu i obszaru ograniczonego użytkowania, urządzenia automatyki i sterowania, aparaturę kontrolno-pomiarową, zaplecze techniczne i laboratoryjne;
- 7) nabycie wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej

wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- a) będą wykorzystywane wyłącznie w przedsiębiorstwie, które otrzymało pomoc,
- b) będą podlegać amortyzacji,
- c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
- d) będą stanowić aktywa przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc, i pozostaną w nim co najmniej przez pięć lat.

Koszty pomniejszone o alternatywne wydatki

Za koszty inwestycji prowadzące do ograniczenia emisji lotnych związków organicznych, które kwalifikują się do refundacji według Rozporządzenia, uważa się koszty wymienione wyżej w pkt 1-7, ale pomniejszone o wydatki na porównywalną pod względem technicznym inwestycję, która nie zapewnia ograniczenia emisji lotnych związków organicznych do zakładanego poziomu.

✓ **WAŻNE!**

Dodatkowo rozporządzenie stanowi, że koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą pomniejsza się o planowane w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji obiektu będącego przedmiotem inwestycji:

- 1) dochody wynikające ze zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- 2) oszczędności w ponoszonych kosztach;
- 3) dochody z dodatkowej produkcji pomocniczej.

Wartość kosztów inwestycji oraz uzyskiwanych dochodów i oszczędności dyskontuje się na dzień udzielenia pomocy z zastosowaniem stopy dyskonta. Jest ona równa stopie referencyjnej, która jest ustalana przez Komisję Europejską i publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Tylko koszty prowadzące do ograniczenia emisji

Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli celem i efektem inwestycji nie jest wyłącznie ograniczenie emisji lotnych związków organicznych, można zaliczyć jedynie te koszty inwestycji, które prowadzą do ograniczenia tych emisji.

Przeznaczenie pomocy

Pomoc udzielona na podstawie Rozporządzenia może być przeznaczona na:

- 1) Dostosowanie przedsiębiorstw mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców do opublikowanych w Unii Europejskiej standardów ochrony środowiska, w okresie trzech lat od daty ich publikacji, przy czym pomoc może być udzielana do dnia wejścia w życie tych standardów. W tym przypadku wielkość pomocy, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 15%.
- 2) Ograniczenie emisji lotnych związków organicznych w stopniu wykraczającym ponad standardy ochrony środowiska Unii Europejskiej. W przypadku tego typu pomocy koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą ogranicza się do części przekraczającej koszty niezbędne do osiągnięcia poziomu emisji lotnych związków organicznych wymaganego przez standardy ochrony środowiska Unii Europejskiej.
- 3) Ograniczenie emisji lotnych związków organicznych, jeżeli nie zostały ustanowione w Unii Europejskiej standardy ochrony środowiska. W takim przypadku koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą ogranicza się do kosztów niezbędnych do osiągnięcia poziomu emisji lotnych związków organicznych niż-

szego od poziomu emisji, który byłby możliwy do osiągnięcia bez uzyskania pomocy.

Dopuszczalna intensywność pomocy

Wielkość pomocy, o której mowa w pkt 2 i 3, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać intensywności pomocy, o której mowa w §3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej. Stanowi ono, że maksymalna intensywność regionalnej pomocy inwestycyjnej liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą wynosi:

- 1) 50% – na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego;
- 2) 40% – na obszarach należących do województw: pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, śląskiego, a w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;
- 3) 30% – na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od dnia 1 stycz-

nia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego.

Jednak Rozporządzenie wprowadza pewne modyfikacje. Otóż intensywność pomocy obliczona na podstawie §3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r., musi zostać powiększona o 10 punktów procentowych, z wyjątkiem inwestycji realizowanych na obszarze należącym do:

- 1) miasta Poznania – w przypadku którego nie może przekraczać 40%;
- 2) miasta Krakowa – w przypadku którego nie może przekraczać 50%.

Intensywność pomocy dla MiŚ przedsiębiorców

Dodatkowo maksymalną wielkość pomocy podwyższa się dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców o 10 punktów procentowych.

Według Rozporządzenia za mikroprzedsiębiorcę, małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się mikroprzedsiębiorcę, małego i średniego przedsiębiorcę w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw. Według zamieszczonych tam warunków kryterium mikro-, małego i średniego przed-

siębiorcy spełnia każde przedsiębiorstwo które:

- zatrudnia mniej niż 50 pracowników,
- jego roczne obroty nie przekraczają 7 mln euro lub jego roczna suma bilansowa nie przekracza 5 milionów euro,
- jest „niezależne”, co oznacza, że 25% lub więcej kapitału bądź praw głosu nie znajduje się w posiadaniu jednego przedsiębiorstwa lub w posiadaniu większej liczby przedsiębiorstw wspólnie, których nie obejmuje definicja małego lub średniego przedsiębiorstwa.

Pomoc udzielona na podstawie rozporządzenia będzie podlegała sumowaniu z inną pomocą udzielaną na realizację tej samej inwestycji, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Jeżeli całkowita pomoc udzielana przedsiębiorcy na realizację inwestycji, przekracza 5 000 000 euro oraz koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają 25 000 000 euro, pomoc podlega notyfikacji Komisji Europejskiej. ■

§ Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie szczególnych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 62, poz. 392).

Michał Kuliński

Temat numeru

Na kiedy szykować projekty środowiskowe w regionach?

Regionalne Programy Operacyjne stanowią w obecnym okresie programowania jedno z ważniejszych (obok Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko) źródeł finansowania projektów planowanych do realizacji z udziałem środków Unii Europejskiej.

W programach regionalnych spore kwoty przeznaczone są na finansowanie projektów w obszarze ochrony środowiska. Przeciętny udział projektów środowiskowych we wszystkich RPO nie jest może wysoki (wynosi kilkanaście procent), jednak z faktu, że ogółem na programy te

przeznaczone są duże kwoty wynika, że w regionach będzie sporo środków na ochronę środowiska.

To, kiedy z tych środków będzie można skorzystać, wynika z przyjmowanych przez każde z województw harmonogramów. Do końca

marca powinny zostać przyjęte harmonogramy na rok bieżący. Niektóre województwa przyjęły również wstępne harmonogramy na rok 2009. Terminy, w których można składać projekty środowiskowe, są różne, ale najczęściej środowisko należy do „pierwszego rzutu”. W niektórych województwach konkursy już ogłoszono, a w niektórych te pierwsze już są zakończone.

Jako pierwsze ogłosiło swoje konkursy województwo śląskie – wnioski można było składać od 29 grudnia 2007 r. do 3 marca 2008 r. m.in. w ramach priorytetu V Środowisko. **Kolejne planowane terminy konkursów dotyczących priorytetu V Środowisko, w zależności od Działania, zostały wyznaczone:**

- 1 września 2008 r. – 31 października 2008 r. (Dziedzictwo przyrodnicze),
- 1 grudnia 2008 r. – 29 stycznia 2009 r. (Zarządzanie środowiskiem),
- styczeń 2009 r. marzec 2009 r. (Gospodarka wodno-ściekowa),
- kwiecień 2009 r. – czerwiec 2009 r. (Czyste powietrze i odnawialne źródła energii),
- lipiec 2009 r. – sierpień 2009 r. (Gospodarka odpadami),
- kwiecień 2011 r. – maj 2011 r. (Czyste powietrze i odnawialne źródła energii).

Małopolskie jako drugie województwo w Polsce ruszyło z konkursami w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 (MRPO). Wnioski dla Działania 7.1 Gospodarka wodno-ściekowa Departament Funduszy Europejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego przyjmował od 14 lutego 2008 r. do 14 marca 2008 r. **Harmonogram naborów w ramach MRPO w latach 2007-2013 (Priorytet 7. Infrastruktura ochrony środowiska):**

7.1. Gospodarka wodno-ściekowa

– I, II kwartał 2008 r. oraz I, II, III kwartał 2010 r.

- 7.2. Poprawa jakości powietrza i zwiększenie wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii – IV kwartał 2008 r., I, II kwartał 2009 r. oraz III, IV kwartał 2010 r., I 2011 r.
- 7.3. Gospodarka odpadami – IV kwartał 2008 r., I, II kwartał 2009 r. oraz III, IV kwartał 2010 r. I kwartał 2011 r.
- 7.4. Bezpieczeństwo ekologiczne oraz ochrona przed skutkami klęsk żywiołowych – IV kwartał 2008 r., I, II kwartał 2009 r.

25 marca 2008 r. Zarząd Województwa Dolnośląskiego podjął uchwałę nr 1307/III/08 w sprawie przyjęcia Ramowego Planu Realizacji RPO WD (RPR) w okresie 2007-2010. Dokument ten pełni rolę harmonogramu naborów projektów w trybie konkursowym i systemowym.

Ramowy plan realizacji RPO na lata 2007-2008:

- Infrastruktura wodno-ściekowa – Rozpoczęcie naboru: wrzesień 2008 r. (wszystkie rodzaje projektów wymienione w działaniu priorytetu 4.2, z wyłączeniem przedsięwzięć z zakresu współpracy międzynarodowej i międzyregionalnej),
- Infrastruktura wodno-ściekowa – przedsięwzięcia z zakresu współpracy międzynarodowej i międzyregionalnej (m.in. seminaria, konferencje) w celu zapewnienia wymiany dobrych praktyk oraz doświadczeń, rozpoczęcie naboru – listopad 2008 r.

Ramowy plan realizacji RPO na lata 2009-2010

- Gospodarka odpadami, rozpoczęcie naboru – luty 2009 r., najpóźniejszy termin złożenia ostatniego wniosku – kwiecień 2012 r.

Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego przyjął 28 lutego

2008 r. uzupełniony w porównaniu z wcześniejszą wersją harmonogram konkursów na 2008 rok. W przypadku rozwoju infrastruktury wodno-ściekowej przewidywany termin ogłoszenia konkursu to kwiecień 2008 r.

27 marca ruszyły pierwsze konkursy w ramach RPO Województwa Lubelskiego 2007-2013, w tym m.in. na działania: Ochrona i kształtowanie środowiska (6.1). 4 marca 2008 r. Zarząd Województwa Lubelskiego zaakceptował Harmonogram naborów wniosków na 2008 r. w ramach Osi Priorytetowych III-VIII RPO WL na lata 2007-2013 oraz wstępny harmonogram ogłaszania konkursów na 2009 rok. Harmonogram naborów wniosków na 2008 rok (Oś Priorytetowa VI: Środowisko i czysta energia):

- Gospodarka wodno-ściekowa – marzec 2008 r.
- Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi – wrzesień 2008 r.
- Bezpieczeństwo ekologiczne – maj 2008 r.
- Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych – marzec 2008 r.
- Energia przyjazna środowisku – sierpień 2008 r.

Wstępny harmonogram ogłaszania planowanych konkursów na 2009 rok (Oś Priorytetowa VI: Środowisko i czysta energia):

- Gospodarka wodno-ściekowa – styczeń 2009 r.,
- Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi – maj 2009 r.
- Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych – styczeń 2009 r.
- Energia przyjazna środowisku – wrzesień 2009 r.

Harmonogram ogłaszania konkursów na 2008 rok w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego: konkursy w ramach działania 3.1 Infrastruktura ochrony środowiska przyrodni-

czego – będą ogłaszane dwukrotnie w ciągu roku (początek II kwartału, koniec III kwartału); konkursy obejmują wszystkie typy projektów w ramach działania. Konkursy w ramach działania 3.2 Poprawa efektywności energetycznej oraz rozwój i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii – będą ogłaszane dwukrotnie w ciągu roku (początek II kwartału, koniec III kwartału); pierwszy konkurs obejmuje projekty z obszaru termomodernizacji – 16 560 000 PLN, drugi konkurs wszystkie typy projektów w ramach działania – 16 560 000 (razem: 33 120 000 PLN, kurs jw.).

Konkurs w ramach działania 3.3 Zarządzanie środowiskiem przyrodniczym – ogłoszenie konkursu pod koniec III kwartału; konkursy obejmują wszystkie typy projektów w ramach działania – 7 550 000 PLN (kurs jw.).

30 stycznia uchwałą Zarządu Województwa Łódzkiego został przyjęty projekt harmonogramu ogłaszania konkursów w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Łódzkiego na lata 2007-2013. Nabory wniosków (na 2008 r.) ogłoszone w siedmiu działaniach obejmą m.in. projekty z zakresu ochrony środowiska. Planowana data rozpoczęcia naboru (ogłoszenie o naborze) – 17 kwietnia 2008 r.

18 marca br. Zarząd Województwa Mazowieckiego zaakceptował harmonogram naboru wniosków w ramach RPO WM 2007-2013:

- Działania 4.1. Gospodarka wodna – II kwartał 2008 r.
- Działanie 4.2. Ochrona powierzchni ziemi – III kwartał 2008 r.
- Działanie 4.4. Ochrona przyrody, zagrożenia, systemy monitoringu – III kwartał 2008 r.
- Działanie 4.3. Ochrona Powietrza, Energetyka – IV kwartał 2008 r.

11 marca 2008 r. Zarząd Województwa Opolskiego zaakceptował

Ramowy harmonogram naboru wniosków w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007-2013. Ramowy harmonogram naboru wniosków – 4.1 Infrastruktura wodno-ściekowa i gospodarka odpadami – 4.1-1 Infrastruktura wodno-ściekowa – planowany termin rozpoczęcia naboru – 1 sierpnia – 18 sierpnia 2008 r. Planowany termin podpisania umowy/Podjęcie decyzji o dofinansowaniu (w przypadku projektów własnych) – grudzień 2008 r. Kolejny planowany termin w zakresie infrastruktury wodno-ściekowej to grudzień 2009 r. Planowany termin podpisania umowy/Podjęcie decyzji o dofinansowaniu (w przypadku projektów własnych) – marzec 2010 r. W poddziałaniu 4.1-3 Gospodarka odpadami planowany termin rozpoczęcia naboru – wrzesień 2011 r. Planowany termin podpisania umowy/Podjęcie decyzji o dofinansowaniu (w przypadku projektów własnych) – styczeń 2012 r.

Zarząd Województwa Podkarpackiego 30.03.2008 r. ogłosił nabór wniosków w trybie konkursowym w procedurze standardowej o dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013. Nabór dotyczy następujących działań:

- 4.1. Infrastruktura ochrony środowiska: A – Oczyszczanie ścieków; B – Zaopatrzenie w wodę.
- 4.2. Infrastruktura przeciwpowodziowa i racjonalna gospodarka zasobami wodnymi.

Termin składania wniosków o dofinansowanie w ramach poszczególnych konkursów:

- Od dnia ogłoszenia do dnia 28 maja 2008 r. dla działania 4.2. Infrastruktura przeciwpowodziowa i racjonalna gospodarka zasobami wodnymi.
- Od dnia ogłoszenia do dnia

30 maja 2008 r. dla działania 4.1. Infrastruktura ochrony środowiska (schemat A i schemat B).

Termin realizacji projektu – realizacja projektu powinna się rozpocząć nie później niż 6 miesięcy od daty podpisania umowy o dofinansowanie. Zakończenie realizacji projektu (złożenie wniosku o płatność końcową) powinno nastąpić do 30 czerwca 2010 r. Planowany termin rozstrzygnięcia konkursu – IV kwartał 2008 r.

Zgodnie z harmonogramem ogłaszania konkursów RPO Województwa Podlaskiego w 2008 roku (wersja zaktualizowana 1.04.2008 r.) w przypadku Osi priorytetowej V – Rozwój infrastruktury ochrona środowiska; planowany termin konkursu to wrzesień 2008 r.

Zarząd Województwa Pomorskiego ogłosił konkursy m.in. w ramach:

- Działania 8.2. Lokalna infrastruktura ochrony środowiska – w Subregionie Południowym (powiaty: chojnicki, człuchowski, kościerski).
- Działania 8.2. Lokalna infrastruktura ochrony środowiska – w Subregionie Nadwiślańskim (powiaty: kwidziński, malborski, starogardzki, sztumski, tczewski).

We wszystkich przypadkach nabór aplikacji konkursowych trwa od 29 lutego do 25 kwietnia 2008 r. W świętokrzyskim RPO w harmonogramie nie ustalono terminów dla priorytetów w zakresie ochrony środowiska.

4 kwietnia 2008 r. Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego dokonał zmiany rocznego harmonogramu ogłaszania konkursów w ramach działań 6.1 i 6.2 Osi priorytetowej nr 6 Środowisko Przyrodnicze Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i Mazury na

lata 2007-2013 (z wyłączeniem Poddziałania 6.2.1 Wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii). Terminy ogłoszenia konkursu w 2008 r.:

- 6.1.1. Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi – 18 kwietnia.
- 6.1.2. Gospodarka wodno-ściekowa – 18 kwietnia.
- 6.2.1. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii – 7 lipca.
- 6.2.2. Bezpieczeństwo ekologiczne – 18 kwietnia.

Harmonogram ogłaszania konkursów w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 został przyjęty uchwałą Zarządu Województwa 14 lutego br.:

- 3.1. Racjonalizacja gospodarki odpadami i ochrona powierzchni ziemi – III kwartał 2008 r.
- 3.2. Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku – III kwartał 2008 r.
- 3.3. Wsparcie ochrony przyrody – I kwartał 2008 r.
- 3.4. Gospodarka wodno-ściekowa – I kwartał 2008 r.
- 3.5. Wzmocnienie ochrony przeciwpowodziowej zagrożonych obszarów województwa – III kwartał 2008 r.
- 3.6. Poprawa bezpieczeństwa środowiskowego i ekologicznego – III kwartał 2008 r.
- 3.7. Zwiększenie wykorzystania odnawialnych zasobów energii – III kwartał 2008 r.

7 lutego 2008 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął uchwałę o przyjęciu Harmonogramu konkursów na 2008 rok w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013. W przypadku działania 4.3. Zaopatrzenie w wodę i oczyszczanie ścieków ustalono termin grudzień 2008 r. W działaniu 4.2. Gospodarka odpadami – planowany termin rozpoczęcia naborów – po opracowaniu programu pomocowego określającego warunki dopuszczalności pomocy oraz uzyskaniu akceptacji Komisji Europejskiej. ■

Krzysztof Choromański

Finanse

Dalszy ciąg problemów z ocenami oddziaływania

W poprzednim numerze informowaliśmy Państwa o problemach, jakie mogą mieć potencjalni beneficjenci środków europejskich w sytuacji, gdy polskie regulacje w zakresie zamówień publicznych i ocen oddziaływania na środowisko są sprzeczne z unijnymi.

Obecnie pojawiły się doniesienia, że dla wszystkich projektów przygotowanych do finansowania konieczne będzie opracowanie nowych ocen oddziaływania na środowisko. Niektóre województwa wstrzymują ogłaszanie konkursów, czekając na efekty ustaleń z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego. Inne przygotowują awaryjne rozwiązania (do których namawiają przedstawiciele MRR), które mają polegać na zawieszaniu procedur wyboru projektów do czasu wyjaśnienia sytuacji.

O tym, że problemy prawne systemu wdrażania programów unijnych nie kończą się na zamówieniach publicznych świadczy fakt, że resort rozwoju regionalnego przygotował projekt ustawy o zmianie niektó-

rych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

WAŻNE!

Zaproponowane przez MRR zmiany ujęte w projekcie dotyczą przede wszystkim przepisów Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658, z późn. zm.), ale także innych aktów prawnych mających charakter strategiczny z punktu widzenia wdrażania programów realizowanych z udziałem funduszy europejskich, w tym w Ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.).

Jednak, gasząc pożary na różnych frontach, obecnie wysiłek wydaje się być skoncentrowany na obszarze ocen oddziaływania. Resort rozwoju regionalnego opracował projekt nowych wytycznych, równocześnie przygotowywane są nowe regulacje prawne – w tym przypadku przez resort środowiska.

Projekt „Wytycznych w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych” jest obecnie konsultowany – uwagi można przysyłać do 5 maja 2008 r. Główna zmiana w stosunku do „Wytycznych w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych” z dnia 23 listopada 2007 r. polega na dodaniu dwóch nowych, ściśle powiązanych ze sobą rozdziałów:

- 1) „C. Niezgodność prawa polskiego z przepisami dyrektywy OOS”;
- 2) „D. Zalecenia związane z nieprawidłową transpozycją dyrektywy OOS”.

Zawarte w powyższych rozdziałach wyjaśnienia i wskazówki dotyczą możliwości wykorzystania obowiązujących obecnie regulacji prawnych tak, aby jednocześnie nie naruszać wymogów dyrektywy Rady

nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne. W szczególności odniesiono się do:

- 1) interpretacji pojęcia „zezwole nie na inwestycję”;
- 2) konieczności dokonania analizy wariantów lokalizacyjnych dla dróg, dla których wydano już decyzję lokalizacyjną, oraz dla przebudowy dróg;
- 3) dokonywania zgłoszeń budowy;
- 4) udziału organizacji ekologicznych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania środowisko;
- 5) obowiązków związanych z informowaniem społeczności o inwestycji;
- 6) udziału społeczeństwa w postępowaniu dotyczącym przedsięwzięcia zlokalizowanego na terenach zamkniętych;
- 7) obowiązku przeprowadzenia tzw. screeningu dla przedsięwzięć polegających na przebudowie urządzeń przeciwpowodziowych;
- 8) pomocniczego wykorzystywania progów ilościowych dla przeprowadzenia tzw. screeningu.

Ponadto wprowadzono szereg uwag o charakterze doprecyzującym, uzupełniającym, wyjaśniającym oraz redakcyjnych.

Konsekwencją wprowadzenia powyższych zmian była również konieczność zaktualizowania załączników do Wytycznych, w tym formularzy dotyczących wniosku o dofinansowanie.

Na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska można znaleźć projekt z 10.04.2008 r. ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

✓ WAŻNE!

Zgodnie z uzasadnieniem decyzja o wyodrębnieniu przepisów o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Ustawy – Prawo ochrony środowiska w odrębną ustawę została podjęta ze względów pragmatycznych – w celu ułatwienia stosowania przedmiotowych przepisów przez adresatów zawartych w nich norm.

W części dotyczącej postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć projekt ustawy ma przede wszystkim na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, podniesionych w ramach wszczętego przeciwko Polsce postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych/wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE, zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG” – naruszenie nr 2006/2281.

Dotychczas przeprowadzono dwa etapy przedmiotowej procedury o naruszenie:

- wezwanie do usunięcia uchybień (na które władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 4 września 2006 r.);
- uzasadniona opinia (na którą władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 18 października 2007 r.).

Następnym, formalnym etapem postępowania o naruszenie, który może być wszczęty w przypadku braku akceptacji wyjaśnień oraz propozycji zmian w prawie krajowym, złożonych przez władze polskie w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, jest skierowanie przez Komisję Europejską skargi do Trybunału

Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Kwestie ocen znajdują się w projekcie ustawy w Rozdziale 5. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć. W zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć projekt przewiduje znaczące zmiany w systemie ocen oddziaływania na środowisko.

Zmiany te są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie do nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 85/337/EWG podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską.

Najważniejszym zarzutem podniesionym przez Komisję Europejską jest naruszenie przepisów art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 3 dyrektywy oraz art. 10 i art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poprzez nieprawidłową transpozycję pojęcia „zezwole nie na inwestycję”.

✓ WAŻNE!

Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy, przez „zezwole nie na inwestycję” należy rozumieć „decyzję właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia”.

Zdaniem Komisji Europejskiej „zezwole nie na realizację” w polskim systemie prawnym składa się z dwóch decyzji: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (dalej: decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach) oraz pozwolenia na budowę. W związku z tym wszystkie wymagania określone w dyrektywie w odniesieniu do „zezwole nie na realizację przedsięwzięcia” muszą być, zdaniem Komisji, spełnione na etapie wydawania obu tych decyzji.

Należy przy tym podkreślić, że Komisja Europejska podniosła przeciwko władzom polskim zarzut, iż poprzez wprowadzenie instytucji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i związane z tym zmiany przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko, polskie prawo stało się w tym zakresie jeszcze mniej zgodne z dyrektywą, niż przed wprowadzającą ww. decyzję nowelizacją ustawy – POŚ z roku 2005.

Dlatego w projekcie proponuje się wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia powtórnej procedury oceny oddziaływania na środowisko – na etapie pozwolenia na budowę oraz nowej, przewidywanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzji o zezwoleniu przedsięwzięcia drogowego.

Przewiduje się, iż powtórna procedura oceny oddziaływania na środowisko będzie prowadzona dla wszystkich przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu o oddziały-

waniu na środowisko jest zawsze obowiązkowe (z tzw. I grupy), a dla pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (z tzw. II grupy) – jedynie w przypadku, gdy konieczność poddania danego przedsięwzięcia postępowaniu w sprawie oceny na etapie odpowiednio pozwolenia na budowę albo zezwolenia na realizację przedsięwzięcia drogowego, została stwierdzona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla tego przedsięwzięcia (art. 29 ust. 2 projektu).

Odrębny przypadek stanowią w tym zakresie przedsięwzięcia, dla których nie jest wymagana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Dla tego typu przedsięwzięć etap kwalifikacji do sporządzenia raportu, a tym samym do poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko (tzw. procedura screeningu), odbywać się będzie na etapie odpowiednio decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu budowlanego, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych (art. 29 ust. 3 projektu).

Na pytanie, w jaki sposób wytyczne i ustawa wpłyną na system wdrażania środków unijnych trudno dziś odpowiedzieć. Najważniejsze dla określenia tego wpływu jest, kiedy możliwe będzie wejście w życie ustawy. Działania oparte tylko na wytycznych zawsze będą nosić piętno prowizorki – nie jest to komfortowa sytuacja, szczególnie w przypadku tych największych inwestycji, kiedy trzeba przyjmować zobowiązania idące w setki milionów złotych (a czasami euro).

Ze strony rządowej można usłyszeć zapewnienia, że zmiany wejdą w życie jesienią. Wydaje się to bardzo optymistyczny harmonogram. „Optymistyczny”, jeśli chodzi o realność takich ekspresowych działań w Polsce – można się zastanawiać, jaka będzie jakość tych zmian. Jednocześnie wciąż brak odpowiedzi na pytania, co z tymi inwestycjami, które już dziś są opóźnione? Jak kolejne wielomiesięczne opóźnienia wpłyną na napięcie do granic wytrzymałości harmonogramy? Czy te inwestycje da się zrealizować? ■

Krzysztof Choromański

Finanse

Pomoc dla przedsiębiorstw na zakup nowych środków transportu, które spełniają wymogi surowsze niż normy wspólnotowe, lub które przyczyniają się do podniesienia poziomu ochrony środowiska w przypadku braku norm wspólnotowych

Transport odpowiada za znaczną część całkowitej emisji gazów cieplarnianych (ok. 30%), jak również za lokalne zanieczyszczenia w postaci pyłów, NOx i SOx. Ważne jest zatem wspieranie ekologicznych środków transportu, zarówno w celu powstrzymania globalnych zmian klimatycznych, jak i redukcji lokalnych zanieczyszczeń, zwłaszcza w miastach.

W tym kontekście szczególnie istotne jest wspieranie zakupu ekologicznych pojazdów transportowych.

Pomoc na nabycie nowych środków transportu drogowego, kolejowego, śródlądowego i morskiego spełniających przyjęte normy wspólnotowe kwalifikuje się do pomocy przed ich wejściem w życie. Wyjątek ten jest uzasadniony, gdyż nowe normy wspólnotowe z chwilą wejścia

w życie nie będą stosowane z mocą wsteczną do już nabytych środków transportu.

Kosztami kwalifikowalnymi w przypadku operacji doposażających w sektorze transportu, których celem jest ochrona środowiska, są całkowite poniesione koszty netto, o ile istniejące środki transportu nie są przedmiotem jakichkolwiek norm dotyczących ochrony środowiska. ■

Redakcja

 Pytania i odpowiedzi

W jaki sposób są rozdzielane należności z opłat za składowanie odpadów na składowiskach i jaki akt prawny to reguluje?

Zgodnie z postanowieniami art. 402 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150), organami odpowiedzialnymi za windykacje i dystrybucję opłat i kar za korzystanie ze środowiska jest zarząd województwa oraz wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Opłaty i kary wpływają na specjalne rachunki bankowe, prowadzone wyłącznie w celu gromadzenia i redystrybucji tych wpływów. Ich przekazanie na konto odpowiedniego funduszu następuje w terminie do 15 każdego miesiąca, pod rygorem odsetek za zwłokę określonych w Ordynacji podatkowej.

Ogólna kwota opłat przekazywana miesięcznie do funduszy przez zarząd, nie jest równa miesięcznej kwocie wpływów, z uwagi na fakt powiększenia kwoty wpływów o odsetki bankowe z tytułu środków na rachunku i jednocześnie jej pomniejszenia o opłaty związane z prowadzeniem rachunku i opłaty z tytułu egzekucji opłat.

Rozdział wpływów z tytułu opłat i kar za składowanie i magazynowanie odpadów na składowiskach reguluje art. 402 ust. 6 i 7 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z ust. 6, wpływły te stanowią

w 50% przychód gminnego funduszu gminy, a w 10% – przychód funduszu powiatu, na którego obszarze składowane są odpady. Jeżeli składowisko odpadów jest zlokalizowane na obszarze więcej niż jednej gminy lub jednego powiatu, przychód podlega podziałowi proporcjonalnie do powierzchni zajmowanych przez składowisko na obszarze tych gmin lub powiatów. Pozostałe 40% kwoty podlega podziałowi w taki

sposób, że wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej otrzymują 65% z owych 40% wpływów z opłat za składowanie i magazynowanie odpadów, a Narodowy Fundusz otrzymuje z tego tytułu 35% z 40% wpływu z opłat.

*Bogusława Pakuła,
Specjalista ds. orzecznictwa
administracyjnego*

Wykaz zmian w prawie**Zmiany w prawie**

Data wejścia w życie:

15.04.2008 r.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych (Dz. U. Nr 62, poz. 392).

14.04.2008 r.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi zastosowaniu technologii zapewniających czystsza i energooszczędną produkcję oraz oszczędzanie surowców (Dz. U. Nr 61, poz. 385).

11.04.2008 r.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. Nr 52, poz. 310). W załączniku do rozporządzenia określone zostały obszary, nazwy i kody stref stanowiących obszar jednego lub więcej powiatów położonych na obszarze tego samego województwa, niewchodzących w skład aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy.

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 54, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Agnieszka Szewczyk, szewczyk@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: wersja drukowana: kwartalna 76 zł (+ koszt wysyłki), roczna 273,60 zł (10% taniej + koszt wysyłki).

wersja online: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-0000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2008 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

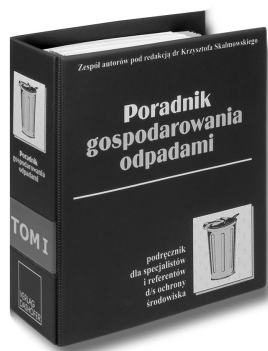
Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.

Wydawnictwo dodatkowo poleca

Poradnik gospodarowania odpadami

Podręcznik dla specjalistów i referentów ds. ochrony środowiska

Publikacja pomoże Ci:

- **uzyskać pozwolenia** w zakresie gospodarki odpadami,
- **naliczać opłaty** za składowanie odpadów,
- **wyliczyć opłatę produktową**,
- **prawidłowo prowadzić ewidencję odpadów**,
- **prawidłowo interpretować prawo, m.in.:**
 - ustawę o odpadach,
 - **ustawę o (...) opłacie produktowej**,
 - ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminie,
- **spełniać wymogi bezpieczeństwa** przy postępowaniu z odpadami.

W publikacji między innymi:

- Zasady postępowania z odpadami niebezpiecznymi.
- Wzory i przykłady wypełnionych **dokumentów ewidencyjnych** wg obowiązujących zasad ewidencji odpadów.
- Zasady wykorzystania osadów ściekowych na cele nieprzemysłowe.
- Omówienie ulg podatkowych z tytułu wykorzystania odpadów.
- **Orzecznictwo administracyjne** w sprawach postępowania z odpadami.
- Szczegółowa charakterystyka wybranych grup odpadów.
- Warunki transportu odpadów niebezpiecznych.
- **Opis procesów technologicznych.**
- Opis Programu Czystszej Produkcji w Polsce.
- **Finansowanie** inwestycji związanych z ochroną środowiska.
- Firmy zajmujące się odpadami w Polsce.

Praktyczny dodatek do poradnika: PŁYTA CD, a na niej:

- ustawa o odpadach,
- ustawa o (...) **opłacie produktowej**,
- ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminie,
- ustawa o **opakowaniach** i odpadach opakowaniowych.

KUPON ZAMÓWIENIOWY – WYPEŁNIJ I WYŚLIJ FAKSEM – 0 (pfx) 22 829 27 00, 829 27 27

Poradnik gospodarowania odpadami

Wydanie podstawowe, 4 segregatory A5, ok. 4000 stron + CD
cena 349 zł + koszty przesyłki + 0,88 zł VAT (płyta CD)
aktualizacja 4 razy w roku, cena 0,50 zł/str. + koszty przesyłki

Do wyboru:

płatność za pobraniem płatność przelewem Tak, zamawiam egzemplarzy

Płatność za publikację za pobraniem lub przelewem. Oferta ważna do wyczerpania nakładu. Mają Państwo prawo do zwrotu publikacji w ciągu 14 dni od dostarczenia, gdyby nie spełniała Państwa oczekiwań. Brak zwrotu w tym terminie jest jednoznaczny z zakupem publikacji i zobowiązuje Państwa, w przypadku płatności przelewem, do opłacenia załączonej faktury. Po upływie 14 dni od otrzymania nie można zwrócić produktu. Dodatkowe informacje pod numerem telefonu: (022) 5593600-05, 5593666, 5593682.

Tak, zamawiam aktualności e-mail gratis:

e-cło i transport e-podatki e-Budownictwo i architektura e-Kadry i płace e-Kadra kierownicza

Firma/Instytucja: NIP: _____

Adres: Stanowisko:

Imię i nazwisko:

Branża: Telefon: Faks: e-mail:

Liczba pracowników: 1-20 21-100 101-200 powyżej 200 **PGO ODF 0508**

Data: ____ - ____ - 2008 r. Pieczęć/podpis

Dobrowolnie wyrażam zgodę na otrzymywanie informacji handlowych drogą elektroniczną oraz na przetwarzanie moich danych osobowych przez Wydawnictwo Verlag Dashofer Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, przy ul. Senatorskiej 12, w celu realizacji mojego zamówienia, jak również w celach marketingowych. Wydawnictwo zapewnia prawo do wglądu i zmiany swoich danych osobowych.

Data: ____ - ____ - 2008 r. Podpis: